

„Feriți-vă să nu vă molipsiți și voi!” Iubirea mincinoasă a „Săptămânii de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor”.

În curând va începe „Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor”, la București, 18-25 ianuarie 2020, care are în acest an, drept motto: *Localnicii ne-au arătat o bunăvoință neobișnuită* (Fap. 28, 2). Corect citatul ales din Faptele Sfinților Apostoli din Biblia Ortodoxă, este: „*Iar locuitorii ei ne arătau o deosebită omenie*”. Din care Biblie este luat citatul motto-ului?!

Bunăvoință = Purtare sau atitudine binevoitoare față de cineva; îngăduință. 2. Tragere de inimă; râvnă, zel, sârg. [Gen. -dat.: bunăvoinței] – Bună + voință (după lat. benevolentia).

Iată ce dorește de la noi în acest an Patriarhul Daniel, vremelnic în misiunea sa de „Păstor” al pleromei ortodoxe din BOR: Să avem „Bunăvoință” față de toate denominațiunile creștine, care prin hotărârile sinodului talhăresc din Creta au primit denumirea de „biserici”, față de toți ereticii, care consideră că prin minimalismul dogmatic „toți care credem în Hristos, toți suntem creștini și trebuie să ne iubim”, toți suntem frați.

Spunea Părintele Profesor Thodore Zissis, eminentul teolog:

„Atunci când adevărul de credință este stricat, se strică și credința, și morala, și duhovnicia. Dacă nu s-ar întâmpla așa, Hristos și apostolii nu ar fi avut motiv să fie împotriva ereticilor. Vedem în Noul Testament că apostolii erau foarte duri în problema credinței. Sfântul Ioan Teologul a mers odată la o baie și a auzit că înăuntru era și ereticul Cerint. Și atunci a spus: „Să nu intrăm, să nu se prăbușească baia peste acela și să pierim și noi!”. Sfântul Apostol Pavel spune ca de omul eretic, după prima și a doua mustrare să te depărtezi (Tit 3, 10) ca fiind singur de sine osândit. La fel, iarăși, Sfântul Ioan Teologul, care, nu uitați, este apostolul iubirii, spune ca pe eretic să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: Bun venit! (II Ioan. 1, 10-11). Credeți oare că apostolii nu iubeau pe eretici?”

Pentru că aceasta este iubirea adevărată. Când ai dorința fierbinte ca și celălalt, cel de lângă tine, să se mântuiască, atunci îi spui adevărul; îi spui: „*Ceea ce crezi tu este greșit! Vino la adevăr, ca să te mântuiești!*”. Asta au făcut permanent Sfinții și chiar Mântuitorul nostru Iisus Hristos a făcut asta cu fariseii și cărturarii. De aceea, trebuie să înțeleagă oamenii că **iubirea este legată esențial de Adevăr. Iubirea și Adevărul sunt nedespărțite. Fără Adevăr iubirea este mincinoasă.**

Metoda dialogului de astăzi a fost necunoscută Bisericii timp de 2000 de ani. Când o anumită grupare îmbrățișa o anumită erezie și când ea prindea putere, Biserica se neliniștea, dar nu făcea cu aceia dialoguri de la egal la egal, ci îi chema la Sinod să își prezinte învățătura lor, iar Sinodul hotăra dacă aveau sau nu dreptate. Sinodul era locul unde se mărturisea adevărul. A existat vreodată în Biserică dialog care să dureze 20-30 de ani? Care sunt roadele lui? Ortodocșii care participă la acest fals dialog sunt sincretiști, ecumeniști.

Catolicismul și protestantismul i-au influențat negativ pe toți teologii ortodocși care au mers să studieze în Apus. Atunci când tăiem din credință, când tăiem din viața în Hristos, când nu suntem hotărâți ca însăși viața noastră să o dăm lui Hristos sau pentru Hristos în sens martiric, așa cum au făcut Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți, atunci harul lui Dumnezeu ne părăsește.

Sâmbătă, 25 ianuarie, ora 17.00, la Biserica Ortodoxă „Mănăstirea Cașin” din București, cuvântul de învățătură va fi susținut de „Biserica” Armeană.

Cum este posibil să primești tu ORTODOX, cuvânt de învățătură de la „Biserica” Armeană, care a fost etichetată ca monofizită, deoarece a respins deciziile Sinodului de la Calcedon, și s-a desprins din Biserica Ortodoxă în 554?

Știm despre o vedenie pe care a avut-o Sfântul Antonie cel Mare legat de erezia ariană. L-au întrebat oamenii pe Sfântul Antonie cel Mare: „*Noi ce să facem?*”. Și Sfântul le-a istorisit vedenia sa, care arăta cât de grav era faptul că arienii erau eretici, după care le-a răspuns: „*Feriți-vă să nu vă molipsiți și voi!*”.

Trebuie să rămânem nemișcați în credința noastră, căci numai atunci Îl avem pe Dumnezeu împreună lucrător cu noi. Și când Dumnezeu este cu noi, nimeni nu poate fi împotriva noastră. Trebuie să apărăm Ortodoxia după puterea dăruită fiecăruia prin Harul Mângâietorului, căci altfel pierdem drumul care duce la

mântuire și spre întâlnirea în veșnicie cu Atotbunul Domn Iisus Hristos.

Acum, când avem de-a face cu erezia ecumenistă, erezie despre care încă oamenii nu conștientizează că este erezie, trebuie ca toți cei cu sfântă neliniște pentru dreapta credință să îi păzim pe oameni să nu se molipsească de erezie, prin toate mijloacele care ne sunt la îndemână îngăduite de Atotmilostivul Dumnezeu, iar pentru suferințele, pentru crucea pe care o purtăm în viața noastră, să Îi mulțumim lui Dumnezeu, căci așa El ne ferește de a iubi lumea aceasta. Căci dacă cineva iubește lumea aceasta, atunci urăște pe Dumnezeu (I Ioan. 2, 15), ne spune Sfântul Ioan Teologul.